

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 9, eerste lid Verordening 1891/04 ⁽¹⁾ zo worden uitgelegd dat het verboden is voor de bevoegde douanediens of het bevoegde douanekantoor om een kennisgeving, bedoeld in het artikel 9, onder 2, Verordening 1383/03 ⁽²⁾, of een inspectie, bedoeld in het artikel 9, onder 3, tweede lid, Verordening 1383/03, te (laten) verrichten, zolang het voor 1 juli 2004 ingediende verzoek om optreden niet is vervolledigd door de in artikel 6 Verordening 1383/03 bedoelde verklaring? Maakt de desbetreffende verklaring m.a.w. een formele vereiste uit opdat het verzoek om optreden effect zou blijven sorteren?
- 2) Moet het artikel 4, onder 2, Verordening 1383/03 zo worden uitgelegd dat het de Antwerpse douane de mogelijkheid bood om zes stalen van de goederen voor te leggen aan de merkhouders om te kunnen bepalen of het al dan niet om namaakgoederen ging, met dien verstande dat de dergelijke kennisgeving van het staal niet gelijk te stellen is met de grondige inspectie in de zin van het artikel 9, onder 3, tweede lid, Verordening 1383/03? Zo ja, diende deze voorlegging te geschieden binnen de in het artikel 4, onder 1, van de verordening bedoelde termijn van drie werkdagen?
- 3) Verzet de Verordening 1383/03 er zich tegen dat de Belgische douaneambtenaren informatie, verworven in het kader van de uitvoering van de verordening, verstrekken buiten de door de verordening voorziene kanalen — er weze onder meer gedacht aan het artikel 9, onder 2 en 9, onder 3, eerste lid van de verordening — om, bijvoorbeeld in het kader van een door Belgische rechtbanken bevolen getuigenverhoor of overlegging van stukken?
- 4) Verzet de Verordening 1383/03 er zich tegen dat informatie, verkregen ten gevolge van de toepassing van de artikelen 4, onder 2 (zie vraag nr. 2), en 9, onder 2 en 3, andere dan deze bedoeld in het artikel 9, onder 3, eerste lid, of in uitvoering van een door de Belgische rechter bevolen getuigenverhoor of overlegging van stukken (zie vraag nr. 3), wordt gebruikt in het kader van een procedure die er niet toe strekt om namaak van goederen te doen vaststellen, bijvoorbeeld in het kader van een procedure ter bestrijding van parallelvoer?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1891/2004 van de Commissie, van 21 oktober 2004, tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 1383/03 van de Raad inzake het optreden van douaneautoriteiten ten aanzien van goederen waarvan wordt vermoed dat zij inbreuk maken op bepaalde intellectuele-eigendomsrechten en inzake de maatregelen ten aanzien van goederen waarvan is vastgesteld dat zij inbreuk maken op dergelijke rechten (PB L 328, blz. 16).

⁽²⁾ PB L 196, van 2.8.2003, blz. 7.

Hogere voorziening ingesteld op 6 maart 2007 door Raiffeisen Zentralbank Österreich AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 14 december 2006 in de gevoegde zaken T-259/02 tot en met T-264/02 en T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG e.a./ Commissie van de Europese Gemeenschappen, betreffende zaak T-259/02

(Zaak C-133/07 P)

(2007/C 117/18)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Raiffeisen Zentralbank Österreich AG (vertegenwoordigers: S. Völcker en G. Terhorst, Rechtsanwälte)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 december 2006 in de gevoegde zaken T-259/02 tot en met T-264/02 en T-271/02 ⁽¹⁾ te vernietigen, voor zover daarbij het beroep van RZB is verworpen;
- artikel 3 van beschikking C (2002) 2091 def. van de Commissie van 11 juni 2002 nietig te verklaren, voor zover dit RZB betreft;
- subsidiair, de in artikel 3 van de bestreden beschikking aan RZB opgelegde geldboete naar goeddunken van het Hof te verlagen;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met de erkenning dat de Commissie enkel uit het feit dat de gespreksronden het gebied van een lidstaat bestreken, kon afleiden dat deze de handel tussen lidstaten konden beïnvloeden, heeft het Gerecht artikel 81 EG geschonden.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de gespreksronden als „zeer zware inbreuk” in de zin van de richtsnoeren aan te merken. Het heeft de in de richtsnoeren genoemde criteria voor de zwaarte van de inbreuk (eigen aard van de inbreuk, concrete weerslag op de markt, omvang van de betrokken geografische markt) onjuist toegepast, het selectieve karakter van de vervolgingsmaatregelen van de Commissie niet in aanmerking genomen en het door hem zelf verlangde algehele onderzoek van alle aspecten uiteindelijk niet verricht.

Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de marktaandeelen van de gehele Raiffeisensector aan RZB toe te rekenen. Daarbij heeft het ten onrechte zijn onderzoekscriterium enkel tot „kennelijke” ongelijke behandeling ten opzichte van andere banken beperkt. Voor een volledige toerekening bestond niet de vereiste rechtsgrondslag.

Het Gerecht heeft de medewerking van RZB vanuit juridisch oogpunt onjuist beoordeeld. Het heeft het criterium van de „aanzienlijke meerwaarde” in strijd met het verbod van terugwerkende kracht toegepast, het vrijwillige karakter van verschillende vormen van medewerking van RZB niet ingezien, is ten onrechte uitgegaan van een omkering van de bewijslast voor de waarde van de medewerking, heeft de gemeenschappelijke beschrijving van de feiten op ongeoorloofde wijze als ondeugdelijke vorm van medewerking afgewezen en de erkenning van het mededingingsversturende doel van de afspraken door RZB ten onrechte niet als een vorm van medewerking erkend.

(¹) PB C 331, blz. 29.

Hogere voorziening ingesteld op 6 maart 2007 door Bank Austria Creditanstalt AG tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg (Tweede kamer) van 14 december 2006 in de gevoegde zaken T-259/02 tot en met T-264/02 en T-271/02, Raiffeisen Zentralbank Österreich AG e.a./ Commissie van de Europese Gemeenschappen, betreffende zaak T-260/02

(Zaak C-135/07 P)

(2007/C 117/19)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Bank Austria Creditanstalt AG (vertegenwoordigers: C. Zschocke en J. Beninca, Rechtsanwältin)

Andere partij in de procedure: Commissie van de Europese Gemeenschappen

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 14 december 2006 in de gevoegde zaken T-259/02 tot en met T-264/02 en T-271/02 (¹), wat zaak T-260/02 betreft, geheel of gedeeltelijk te vernietigen;
- de beschikking van de Commissie in zaak COMP/36.571 nietig te verklaren, voor zover deze BA-CA betreft;
- subsidiair, de bij de litigieuze beschikking van de Commissie aan BA-CA opgelegde geldboete passend te verlagen; en

- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar hogere voorziening verzoekt rekwirante om vernietiging van het arrest van het Gerecht van 14 december 2006. Zij stelt dat het arrest vele motiveringsgebreken, dwalingen ten aanzien van het recht en procedurefouten bevat.

Rekwirante stelt dat in het arrest op onbegrijpelijke wijze de opvatting van de Commissie is bevestigd dat de gespreksronden negatieve economische gevolgen hebben gehad. Het bestreden arrest schendt volgens rekwirante de beginselen van de bewijsvoering, voor zover daarbij de aan economische deskundigen-rapporten gestelde eisen voor het bewijs van ontbrekende economische gevolgen verkeerd zijn begrepen. Op grond van het overgelegde deskundigenrapport hadden bij de vaststelling van de geldboete economische gevolgen niet in aanmerkingen mogen worden genomen.

Rekwirante stelt dat het Gerecht in het bestreden arrest is voorbijgegaan aan de eisen van de communautaire rechters voor de noodzaak van een verlaging van de geldboete wegens verzachtende omstandigheden. Wegens die onjuiste rechtsopvatting is in het bestreden arrest de beoordelingsfout van de Commissie dat zij de deelneming van overheidsinstanties aan alsmede het feit dat het publiek uitvoerig en ter dege op de hoogte was van de gespreksronden, niet als verzachtende omstandigheid in aanmerking heeft genomen, niet gecorrigeerd.

Rekwirante stelt met haar derde middel dat het bestreden arrest motiveringsgebreken, schending van het gelijkheidsbeginsel alsmede nog meer dwalingen ten aanzien van het recht en procedurefouten bevat in verband met de beoordeling van haar bijdragen tot medewerking door de Commissie.

Rekwirante heeft bij de beschrijving van de feiten van meet af aan met de Commissie samengewerkt. Zij heeft met name in een vroeg stadium van de procedure en hoewel zij daartoe niet verplicht was, een uitvoerige beschrijving van de gespreksronden verstrekt alsmede omvangrijke documenten overgelegd, die volgens de feitelijke bevindingen van het Gerecht door de Commissie voor de litigieuze beschikking waren gebruikt. Rekwirante heeft bovendien met haar antwoord op de mededeling van punten van bezwaar een beschrijving van de feiten verstrekt die eveneens volgens de vaststellingen van het bestreden arrest door de Commissie voor de vaststelling van de litigieuze beschikking had kunnen worden gebruikt.

Het bestreden arrest heeft — evenals de litigieuze beschikking — voor deze uitvoerige, nuttige en bewezen medewerking van rekwirante geen verlaging van de geldboete toegekend. Dat is een onjuiste toepassing van de mededeling inzake medewerking, die een schending van het gelijkheids- en het vertrouwensbeginsel zou opleveren. Bovendien heeft het bestreden arrest rekwirantes recht te worden gehoord geschonden door overwegingen over de hoogte van de aan haar opgelegde geldboete, waarover zij tevoren geen standpunt heeft kunnen bepalen.

(¹) PB C 331, blz. 29.